

De probatione infra. Argumentum III. præcipue torsit *Sveffanum*
dilucid. l. 5. *Zimaram & Mercen.* apud quem vide l. c. c. 5. Nullus tamen
in hanc mentem respondit, qvia aliis fundamentis nitebantur.

§. 22. Argumentor contra Scotum I. si genus & differentia,
tantum ratione distinguuntur, non datur differentia individualis.
Sed verum prius. E. Major patet, nam etiam species & differentia
numerica solum ratione distinguuntur. Min. probatur. 1. Qvæ ante
operationem mentis differunt, separabilia sunt. Sed genus & diffe-
rentiæ non possunt separari. Qvamvis enim sint loca qvædam
Scoti qvibus afferat posse fortasse Deum facere ut universalia sint
extra singularia, & similiter Genus extra speciem, tamen id absurdum
probo, qvia nulla daretur divisio adæqvata, daretur animal
nec rationale nec irrationale. Et daretur motio neq; recta neq; ob-
liqua. 2. Differentiæ superiores prædicantur de inferioribus, v. g.
hæc rationalitas est rationalitas, E. differentia specifica includit in
se differentiam generis, E. à genere non differt. Nam genus ad dif-
ferentiam suam additam habet differentiam generis sui, qvæ & ipsa
includitur à suâ. Et ita ad usq; summum. Et qvia aliquando sistendum
est, dixit Aristoteles Ens prædicari de differentiis. Vid. qvæd.
apud *Soncin.* l. 7. q. 36. & 37.

§. 23. II. Si non sunt universalia ante mentis operationem nō
datur compositio ante mentis operationem ex universali & indi-
viduante. Non est enim realis compositio, cuius non omnia mem-
bra sunt realia. Sed verum prius. E. Min. prob. omne qvod ante
mentis operationem realiter ab altero ita differt, ut neutrū sit pars
alterius vel ex toto vel ex parte, potest ab altero separari. Nam in
adæqvate differentibus neutrum altero ad suum esse indiget. E. po-
test separari per potentiam DEI absolutam, & solum pars à toto
ita ut id permaneat, est simpliciter inseparabilis. Min. prosyll. pro-
batur, daretur enim linea realiter neq; recta, neq; curva, qvod ab-
surdissimum. v. *Ruv. Logic. de universal.* q. 4.

§. 24. III. Si non datur *distinctio formalis* ruit Hæcceitas. Sed
verum prius. E. Anteqvam probemus de hæc distinctione aliquæ
differenda sunt, videri autem possunt *Stahl. Comp. Metaph.* c. 23 *Son-*
cin. l. 7. q. 35. *Pofnanensis* l. sent. d. 34. dubio 64. Tribuitur communiter
Scoto ut media inter *realem & rationis*, unde ejus sectatores dicti
Formalistæ. Hac putat distingui attributa in *Divinis & Relationes*

Per-